

[Indenrigsministeren]

fornødne koordination af forvaltningen. Der er derfor i disse kommuner, som lovforslaget afgrænser til amtskommuner og øvrige kommuner med mindst 40.000 indbyggere, behov for en større indsats fra udvalgsformændenes side.

Endvidere foreslås der indført indgrebsmuligheder over for en borgmester eller rådmænd, som vægrer sig ved at udføre en lovligt truffet kommunalbestyrelsesbeslutning. Jeg deler udvalgets beklagelse af, at indførelsen af sådanne regler forekommer påkrævet, og jeg håber og forventer, at den blotte tilstedeværelse vil overflødig gøre brugen.

I forhold til fremsættelsen i foråret er lovforslaget desuden som nævnt suppleret med en række regler, som tilsigter en forenkling af det økonomiske tilsyn med kommunerne.

Denne forenkling har været overvejet i ministeriet gennem længere tid, men har afventet den afklaring af det statslige tilsynssystemets fremtidige organisation, der som ovenfor anført blev skabt med folketingsdebatten om statsamterne.

Disse supplerende ændringer afskaffer en række godkendelseskrav i styrelsesloven, således at kommunalbestyrelserne ikke længere skal have tilsynsmyndighedens samtykke til blandt andet lånoptagelse, garantipåtagelse, pantsætning, køb og salg af fast ejendom samt udbetaling af diæter i forbindelse med kursusdeltagelse og visse andre hverv.

I stedet bemyndiges indenrigsministeren til at fastsætte generelle regler om visse af disse dispositioner.

Som der nærmere er redegjort for i lovforslagets bemærkninger, sker der herigennem en tilpasning af reglerne om tilsynet til ændringerne i kommunestyrets opgaver og vilkår. Også denne del af styrelseslovgivningen er i det væsentlige stadig baseret på forholdene før kommunalreformen. I hovedsagen er tilsynet således udformet som et krav om, at tilsynsmyndigheden skal godkende en række forskellige kommunale enkeltbeslutninger. Et sådant godkendelsesinstitut må i dag ikke blot anses for upåkrævet i økonomisk og juridisk henseende, men tillige betragtes som et u hensigtsmæssigt instrument i samspillet mellem den kommunale og den statslige økonomi.

Vedrørende enkelthederne i disse forslag til forenklinger må jeg i øvrigt henvise til lovforslagets bemærkninger.

Københavns kommune har som bekendt sin egen styrelseslov fra 1977. Den svarer på de fleste punkter til den kommunale styrelseslovs ordning for så vidt angår magistratskommuner. Der er derfor samtidig foreslået en række ændringer i Københavns kommunes styrelseslov.

Ved fremsættelsen af forslaget i foråret gav jeg udtryk for, at regeringen var indstillet på en meget åben og fordomsfri forhandling. Ikke mindst de mere indgående ændringer nødvendiggør en grundig udvalgsbehandling.

Der er i den forløbne tid fra forskellig side ytret visse betænkeligheder ved forslaget om et mellemformsstyre. Det er således gjort gældende, at forslaget kan medføre en magtkoncentration hos en mindre kreds af kommunalpolitikere. Det er også gjort gældende, at det – i hvert fald under de nuværende økonomiske forhold – vil være uheldigt at åbne mulighed for fuldtidsaf lønning af visse udvalgsformænd. Jeg er meget opmærksom på disse betænkeligheder og regner med, at disse forhold vil blive omhyggeligt afvejet gennem udvalgsarbejdet.

Tilsagnet om en åben og fordomsfri forhandling står derfor fuldt ud ved magt.

En gennemførelse af lovforslaget medfører, at der skal foretages en række ændringer i de kommunale styrelsesvedtægter. Dette gælder ganske særligt for amtskommunerne og de større kommuner, som jo blandt andet i deres styrelsesvedtægter skal bestemme, om de ønsker at udnytte muligheden for at indføre den omtalte nye styrelsesform. Indenrigsministeriet agter derfor at udarbejde nye vejledende normalstyrelsesvedtægter.

En del vedtægtsændringer må nødvendigvis gennemføres i forbindelse med den nye kommunale valgperiodes begyndelse den 1. januar 1982. For at give kommunerne rimelig tid til deres overvejelser – som jo er af allerstørste betydning for den enkelte kommune – er det nødvendigt, at de vejledende normalstyrelsesvedtægter udsendes omkring årsskiftet. Dette forudsætter, at lovforslaget færdig behandles hurtigst muligt.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):